INFORMACJA O WYNIKU OCENY ŚRÓDOKRESOWEJ

realizacji indywidualnego planu badawczego

w Szkole Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych Uniwersytetu Zielonogórskiego

DANE DOKTORANTA	
Imię i nazwisko	Adam Sowa
Numer albumu	955 D
Dyscyplina naukowa	językoznawstwo
Data oceny śródokresowej	20.10.2026 r.

Komisja ds. oceny śródokresowej, w składzie:

1) dr hab. Marek Biszczanik, prof. UZ (Uniwersytet Zielonogórski) - przewodniczący,
2) dr hab. Leszek Szymański, prof. UZ (Uniwersytet Zielonogórski),
3) prof. dr hab. inż. Janusz Taborek (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu)

działając na podstawie art. 202 ust. 2-4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1571) oraz § 25 i § 26 Regulaminu Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych (załącznik do uchwały nr 275 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 kwietnia 2026 r.), przeprowadziła ocenę śródokresową realizacji indywidualnego planu badawczego przez doktoranta SDNHiS UZ **mgra Adama Sowę.**

Ocena zakończyła się **wynikiem pozytywnym.**

UZASADNIENIE

Pan mgr Adam Sowa przedstawił koncepcję swojej rozprawy doktorskiej, która obejmuje analizę funkcji oraz sposobów realizacji modalności językowej w niemieckich baśniach ludowych. W pracy badany jest wpływ pochodzenia tekstu na kształt struktur modalnych, ze szczególnym uwzględnieniem opozycji między oralnością a piśmiennością. Realizacji tego celu służą: po pierwsze, identyfikacja i klasyfikacja typów modalności występujących w materiale badawczym; po drugie, analiza środków językowych wyrażających modalność; po trzecie, określenie ich funkcji semantycznych i pragmatycznych w strukturze narracyjnej.

Doktorant formułuje trzy główne hipotezy badawcze. Pierwsza zakłada, że baśnie wywodzące się z tradycji piśmiennej charakteryzują się większym zróżnicowaniem struktur modalnych. Druga hipoteza, że te same środki modalne mogą pełnić odmienne funkcje semantyczne w zależności od stopnia konceptualnej oralności lub piśmienności. Trzecia hipoteza zakłada, że modalność ewidencjalna przeważa w baśniach wywodzących się z tradycji ustnej, natomiast modalność epistemiczna dominuje w tekstach opartych na źródłach pisemnych.

W indywidualnym planie badawczym przedstawiono szczegółowy harmonogram prac, którego realizację doktorant udokumentował w rocznych sprawozdaniach. Należy stwierdzić, że w pierwszym roku kształcenia w szkole doktorskiej zrealizowano zaplanowane zadania, obejmujące sprecyzowanie

tematyki i problematyki badawczej, ustalenie kolejności poszczególnych etapów prac oraz opracowanie celów badawczych. Następnie doktorant zajął się gromadzeniem literatury fachowej, tworzeniem korpusu badawczego, przygotowaniem spisu treści rozprawy oraz prowadzeniem kwerend bibliotecznych.

W pierwszym roku kształcenia doktorant uczestniczył aktywnie w jednej konferencji naukowej oraz biernie w drugiej. Ponadto przygotował wniosek grantowy. Realizacja zadań w pierwszym roku została pozytywnie oceniona przez opiekuna naukowego i promotora, prof. Mikhaila Kotina, który potwierdził także wykonanie zadań niewymagających pisemnego poświadczenia.

W drugim roku kształcenia w szkole doktorskiej mgr Adam Sowa przystąpił do opracowania części teoretycznej rozprawy, którą następnie przedłożył promotorowi. Fakt ten został potwierdzony w opinii promotora. Przygotowany fragment obejmuje 125 stron tekstu zawierającego analizę literatury fachowej, prezentację metod badawczych, charakterystykę korpusu, omówienie hipotez oraz technik analizy korpusowej. Doktorant zrealizował ponadto wszystkie zadania przewidziane na ten etap w indywidualnym planie badawczym, w tym opracowanie modelu analizy, przegląd literatury fachowej oraz przedłożenie przygotowanego fragmentu rozprawy promotorowi.

W drugim roku kształcenia doktorant przygotował również, wspólnie z promotorem, tekst naukowy przeznaczony do publikacji w renomowanym wydawnictwie Vandenhoeck & Ruprecht. Świadczy to o bardzo dobrym warsztacie badawczym.

Realizując kolejne zadania przewidziane w indywidualnym planie badawczym, doktorant odbył staż naukowy na Uniwersytecie Humboldtów w Berlinie. Aktywność tę należy ocenić bardzo wysoko, ponieważ stanowi ona istotny element umiędzynarodowienia działalności naukowej doktoranta i składa się na proces budowania własnych kontaktów.

Reasumując, po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją oraz przeprowadzeniu rozmów z doktorantem należy stwierdzić, że mgr Adam Sowa zrealizował terminowo wszystkie zadania przewidziane w indywidualnym planie badawczym (IPB) na ocenianym etapie kształcenia, czyli w pierwszych dwóch latach. Ich wykonanie zostało udokumentowane w sprawozdaniach, zaświadczeniach oraz opiniach promotora. Po wysłuchaniu autoreferatu, po analizie obu sprawozdań rocznych oraz opinii promotora, komisja wysoko ocenia jakość dotychczas wykonanych zadań przewidzianych w harmonogramie. W toku dokonywania oceny śródokresowej odbyła się dyskusja z doktorantem, podczas której w sposób pełny odpowiedział on na pytania odnoszące się do autoreferatu, realizacji IPB oraz opracowanych dotychczas części planowanej rozprawy.

Dotychczasowy przebieg realizacji indywidualnego planu badawczego, systematyczność prowadzonych prac oraz osiągnięte rezultaty wskazują na wysokie prawdopodobieństwo terminowego ukończenia rozprawy doktorskiej i zakończenia kształcenia w przewidzianym czteroletnim okresie.

W związku z powyższym realizację indywidualnego planu badawczego przez mgr. Adama Sowę komisja ocenia jednoznacznie pozytywnie.

Podpisy członków komisji

.....

.....

.....